

super sacrificium· quia Christus dum in cruce perpendit quatuor climata mundi retinet· et septem ordinibus ordinatur ad notandum septiformem spiritus sancti gratiam que in hoc misterio necessaria est. Et fere in quolibet ordine per numerum imparem signacula disponuntur quia corpus Christi paucum manens non scinditur omnis honor tantum domino· et gloria tanquam deo. Sequitur per omnia secula seculorum· non solum crucis impressio rerum etiam vocis expressio et precoris pressio· que gesta sunt iuxta crucem insinuantur· prout dictum est super verbo. Nihil quoque quia ergo Ihesus clamanter magna tradidit spiritum. Ideo sacerdos dicendo. Per omnia secula seculorum exaltat dominum et etiam aliquantulum calicem eleuat. Vel si alte ad incitatem populi ut sciens finem canonis respondeat amen. Vel ideo quia centurio clamauit. Vere filius dei erat iste. Quia vero mulieres lamentabantur flentes dominum. Ideo chorus quasi lamentando respondet amen representans fidèles qui dominum trito corde lugebant velut quondam ab aliis inuidi fratribus fure occisum parentes eius lamentabantur. Consequenter diaconus accedit et exaltat per sacrificium seu calicem cum corpore de altari tam ipse quod sacerdos depositum quia ut legitur Ioh. xx. Venerunt Ioseph ab Aromathia et Nicodemus et impletatum corpus Ihesu a pylato depositantes sepelierunt. Sacerdos ergo eleuans Nicodemum representat ipsa vero eleuatum Christi depositum de cruce· deposito collationem in sepulchro demonstrat. Et adverte quia sacerdos dicens Preceptis salutaribus moniti calicem simul et hostiam depositum. Ad cuius rei evidentiam notandum est quod Christi corpus et sanguis bis in sexta feria eleuata et deposita fuerunt· semel in cruce eleuata et de cruce ad terram deposita· et semel de terra eleuata et in sepulchro collocata. Primum representatur in prima eleuatione et depositione corporis et sanguinis Christi que fit statim post eorum cōsecratōrem. Alia representatur in eleuatione et depositione que fit in hoc loco. Cōgrue igitur dum haec verba prius offeruntur fit corporis et sanguinis eleuatio et deposito· designantes eleuationem corporis Christi de terra· et locationem eius in sepulchro· quia Ioseph qui illud de cruce et de terra levauit et in sepulchro locauit· monitus et instructus erat preceptis salutaribus Christi· sicut fidelis discipulus eius. Unde de eo legitur in marco. Et ipse erat expectans regnum dei. Si militer autem eleuantur corpus et sanguis iam consecrata· quia ipse Ioseph ut aiunt quidam filii corpus cum sanguine in sepulchro locauit. Ad huc in ipsa eleuatione teneat hostia cui quatuor digitis. Cum enim expectemus et necesse habemus imperare quatuor principaliter per merita passim Christi· scilicet potestatem nostra ab aliis· humilitatem nostra mundum· castitatem contra corpus proprium· et subiectōne ad dilectionem quo ad teū et proximum· ideo ad hoc representandum meri-

to eum quatuor principalibus digitis hostia tenetur. Quedam tamen ecclesie in tribus primis petitōibus dominice orationis tenet calicē eleuatum· et tunc calicis eleuatum aliud significat· prout ibi dicetur. In quibusdam etiam ecclesijs dum calix parumper ab altari eleuatur· quibam puer stat ultimus post subdiaconum habens capam et transuerso· ad designandum quod caput· i.e. iudei expectantes messiam· i.e. Christum· cum iam venerit et annuerit est in caudam. Quia vero Nicodemus sepulto domino abduoluit saxonum magnuz ad hostium monumēti· ideo diaconus super eos depositi calicis corporale deponit. Diaconus quod calicē cum corporali inuoluēs representat Ioseph· qui corpus domini sine corpore inuoluēt. Rursum quia in pace factus est locus eius. Diaconus secundus morem quarundam ecclesiarum mensam oscula tur altaris. Et quia factus est principatus super humerum eius osculat dextrum armum pontificis· ut in vero quod significat Christum et quievisse per mortem et viciisse post mortem. Juxta quod ipse predixit in psalmis. In pace in id ipsum dormiam et requiescam. Et alibi. O mors ero mors tua mors tuus ero inferne. Christus enim per mortem triumphantus de morte. Nam quia factus est obediens usque ad mortem autem crucis. Idecirco deus exaltavit illum et hoc significat quod deus sibi crucem super humerum baileauit. Secundo diaconus osculando dextram sacerdotis significat quod vult esse princeps laboris ut sit socius eterne retributōnis. Tercio per in hoc innuit quod Ioseph depositus corpus illud fuit osculatus. In quibusdam ecclesijs sacerdos hic etiam hostiam osculatur inueniens quod et Nicodemus item fecerit quod Ioseph. vel potius per dominum passionem factam esse nostram reconciliacionem. Post osculum huius diaconus retrocedit a facie sacerdotis· representans mulieres sepulto domino a monumento recedentes.

De pater noster.

Decubū eos qui dicit quod tercia pars missae que si postulationes incipiunt hic. Cremus preceptis salutaribus. et et quod durat usque ad collectas. Hoc pars otinet quinq̄ clausulas· prima est ipsa prefatā. scilicet oremus preceptis quod addidit beatus Gregorius. Secunda est pater noster. Tertia. Libera nos quiescere domine. Quarta. Pax domini. Quinta. fiat commixtio. Quia ergo Ihesus vox magna clamat. Pater in manus tuas omnem spiritum meum. sacerdos et non totus populus· prout greci faciunt eleuata vox pronunciat. Cremus per eptis et. Non enim sed sub silentio. sed palam· quia est de euangelio· ab notandum quod rex celorum in noua lege palam loquebatur· et sine velamine predicauit. Ad hoc ideo haec dominica oratio et eccliam. Credo in unum deum alta voce dicuntur ut omnes illa dicant et addiscant. Alia etiam ratio posita est sub titulo de predicatione. Sed tercia

clausul a scz libera nos τε sub silentio dicitur in signum q̄ xp̄us interdum a predicatione siluit. a liter tamen ibi dicetur. Sed et proferēs. pater nōster. τε. Item sicut prius extendit. ac sursum eleuat manus p̄mo enim dicens. preceptis salutaribus. Actus ioseph. de quibus in p̄cedenti columna dictum est. quos p̄ceptis salutaribus monitos. et diuina institutōne formatos gessit representauit. quia igitur doctrina. audiendo. me ditando. et in quiete descendā est. ideo verba ista depositis super altare manibus protulit. d. ante pater. τε. christum populum orare docentem re presentat. Ideo moysi orantis exemplo manū extēdit. et sursum eleuat. vt feruorem cordis. et rectam ad deum intentōnem ostendat. Rursum dicendo. preceptis salutaribus. τε. calicē simul et hostia m̄ deponit. vt premissuz ēst. Sane lega lis pontifex regressus ad populum lauabat v̄stes. immundus tamen erat usq; ad vesp̄ā. sic in protēmō huius p̄tis dictum est. Sic et xp̄us qui intrauit ab sancta sanctorū redit in eccl eñā compaciendō auxiliādo τ lauat manus suas. i. sanctos mundificat. et tamen usq; ad finē mundi membris eius aliq; macule adterēt. Sacerdos etiam redit ad populu. quia dum rursum alta v̄ce multiplicat p̄ces foras exire videtur. Et p̄cibus v̄l ut aquis. vestimenta sua. i. populu lauat et mundat. et tamen immundus iudicatur. quia usq; ad mortem erit in omni homine q̄ lauetur. Oratus ergo et ostensurus se causā suam agere coram deo. τ que quotidie petere debemus. monet populum orare dices. Pater nōster τε. que oratō habetur. Math. vi. c. Fibucia liter enim orare p̄fsumus vt filij patrem quos ipse dominus ad sic orandum informauit. et ipse vice vniuersalis ecclesie quā rep̄sentat. orat. Ne tamē sua auctoritate et quasi p̄sumptive petere videat premitit quasi loco p̄fatōnis preceptis salutaribus τε. Dicit autem preceptis τ diuina institutōne. quia dominus et hanc oratōnem instituit. et apostolis sic orare precepit. Et extēc maxime prostrati orare detemus usq; in finem dominice oratōnis. salem in profestis diebus. In festiuis vero stantes. Tres autem articuli sequentes. sciūcet preceptis salutaribus pater nōster. et libera nos significat tres dies domice se vulture. idq; et hijs dumtaxat vtimur in paraseue. In quibusdā ecclēsijs dum sacerdos dīc. Pater nōster a dyacono. et dum prelatus dat benedictōnem solennem post pater nōster manus eius a dyacono et sacerdote fustentatur. in quo representatur. q̄ bur et aaron fustentabā manus moysi orantis. De quo sub ti. de oratione dictum est. Beatus gregorius. dominicaz orationem post canonem super hostiam censuit recitari. afferens in regesto incongruum ēē vt super eucaristiam diceretur oīo quā scolaisticus compuerat et illa omittet. quā dominus ipse dictauerat et apostoli dicere osueuerāt. Et cantatur apud grecos atoto populo. sed apud nos

a solo sacerdote. Illud aut̄ notandum est q̄ tē oratō ceteras oīones ppter quatuor antecellit scz autoritate doctoris. breuitate sermonis. sufficiētia petitionum. et fecunditate misteriorum. Autoritate doctoris. quia fuit ipsi saluatoris apostolos orare docentis ore prolata. et inde dicitur oratio dominica. Breuitate sermonis. quia facile discitur et profertur. Juxta illud. Cum oratis nō liceat multum loqui τε. Sufficientia petitionum quoniam vtriusq; vite necessaria continet. Secundūate misteriorum. quoniam immensa continet sacramenta. Verum licet sciat dominus quid velimus vule tamē nos orare vñaliter ppter multa. Primo pro excitanda deuotōne. quia quod facit flatō carboni hoc facit p̄nunciatō de uotioni. Vnde ad sp̄m ore meo clamaui et exaltavi sub lingua mea. Scđo pro alioꝝ instructio ne vt cortina corrīam trahat. et qui audit dicit veni. Vnde luceat lux vestra coram hominib⁹. Tercio pro lingue obsequio. vt quod lingua peccamus lingua satissimam. Vnde. sic exhibuistis membra vestra seruire iniquitatē ad iniuitatem. ita exhibete ea seruire iusticie in saetificatōnem. Quarto pro rei petende commozatōne quia facilis obtinetur quod instans postulatur. Vnde petite et accipietis. pulsate et aperietur vobis. Quinto pro impetrante rei custodia quia quod sepius requiritur diligenter custoditur. Vnde tene quod habes ne aliis accipiat coronam tuam. Sane in hac oratione oratur pro bonis abipiscendis. et pro malis. vi. tandem. Pro bonis tempalib⁹ sp̄ualib⁹ et eternis. Pro malis preteritis p̄sentib⁹ et futuris. De bonis eternis dicitur. Adueniat regnum tuū. De bonis sp̄ualibus. Siat v̄lutas tua sicut in celo et in terra. De tempalibus. Panē nostrum quotidianum dā nobis hodie. Eterna petuntur in p̄mū. sp̄ualia in meritū. tempalia in sustentā eūlū. De malis p̄teritis. Dimitte nobis debita nostra τε. De p̄sentib⁹. Sed libera nos a malo. De futuris. Et ne nos inducas τε. Precepta sunt volenda. p̄sentia sunt vincenda. futura sunt p̄cauenda. Septem sunt oratōnis dominice petētiones preter captatōnem benivolentie que significant septem verba in xp̄i cruce. Primum fuit. Pater ignosce illis. Secundum. Ecce mulier filius tuus. Tercium. Ecce mater tua. Quartum. Hodie mecum eris in paradiſo. Quintū. Eloy. Sextum. pater in manus tuas. Septimum. Consumatum est. Vel significant septem verba. que tñ beata virgo legitur te xp̄o dixisse. Primum fuit discretōnis. Quomodo flet istud. Secundum humilitatis. Ecce ancilla domini. Tercium salutatōnis. Ecce vt facta est vox salutatōnis in aurib⁹ meis. Quartum graciārūactōnis. Magnificat anima mea dominum. Quintū. cō passionis. filii vīnum non habent. Sextū. instruētōnis. Quodcunq; dixerit vobis facite. Septimum amoris. Fili quid fecisti nobis sic. Prima autem petētio est. Sanctificetur nōmen tuum,

Secunda adueniat regnum tuum. **T**ercia. fiat voluntas tua. **Q**uarta. panem nostrum quotidie. **Q**uinta. Et dimitte nobis debita nostra. **S**exta. Et ne nos inducas in temptationem. **S**eptima. libera nos a malo. Et tunc sepe petitones secundum apostolum septem postulatones dicuntur. **N**unquam prime tres spectant ad vitam eternam. siue ad patriam. **E**t ideo sacerdos in quibusdam locis eleuato calice dicit eas et prefatorem. **P**receptis salutaribus et dicens vero. sicut in celo. parvus magis eleuat illum et dicens. et in terra. si illum deponit. **T**res ultime ad presentem vitam siue ad viam pertinent. et ideo deposito calice dicit eas. **M**edia vero scilicet panem nostrum. et pertinet ad utrumque. Porro tres prime succedunt ordine tempis. sed procedunt ordine dignitatis. **T**res ultime succedunt ordine dignitatis. sed procedunt ordine tempis. **D**upliciter igitur ordo est in dominica oratione notandus. unde in ascendendo qui conuenit cum virtutibꝫ. alter in descendendo qui concordat cum donis. **D**ona namque de summis ad yma descendunt. **V**nde requiescat super eum spiritus sapientie et intellectus et ceteri. **V**irtutes vero de ymis ad summa condescendunt. **V**nde. **B**eatissimi pauperes spiritu. quoniam ipsorum est regnum celorum. **B**eatissimi mites et ceteri. **M**emper dominus in oratione ipsa secundum est ordinem dignitatis. qui est artificialis. ut de majoribus ad minoribus descederet. **S**ed doctores in illius expositone secundum ordinem tempis qui est naturalis ut de minoribus ad maiora. id est de temporibus ad eterna condescendant. quem modum seruamus exponendo. **E**t sic hic adaptatus septem petitonem. septem virtutem. septem donos. spiritus sancti. et septem beatitudinem. contra septem vicia capitalia septem virtutibus opposita. **N**am dona petitonibus. virtutis donis. et beatitudines virtutibus obtainentur. **S**eptem dona sunt tunc. sapientia. intellectus. consilium. fortitudo. scientia. pietas. et timor. **D**e quibus dicit prophetus. Requiescat super eum spiritus sapientie et intellectus. spiritus eos in se. et replebit eum spiritus timoris domini. **S**eptem vero virtutes sunt tunc. paupertas spiritus. mansuetudo. luctus. esuries. iusticie. misericordia. mundicia. cordis et pax. **S**eptemque beatitudines sunt iste. regnum celorum. possesso terre. consolatio. caritatis. misericordie. consecratio visio dei. filiatione dei. **D**e quibus coniunctim dominus ait. **D**e prima. beati pauperes spiritus quoniam ipsorum est regnum celorum. **D**e se. subiecta misericordia. possunt habere terram. **D**e tercya. beati qui lugent. quoniam ipsi solabuntur. **D**e quarta. beati qui esuriunt et ficiunt iusticiam. quoniam ipsi saturabuntur. **D**e quinta. beati misericordes. quoniam ipsi misericordiam sequentur. **D**e sexta. beati mundo corde. quoniam ipsi deum videbunt. **D**e septima. beati pacifici. quoniam filii dei vos vobis. **S**eptem vero vicia capitalia sunt. inanis gloria siue superbia. ira. inuidia. avaricia. gula. et luxuria. que significantur et fuerunt in septem populis. qui terraz illarum

promissam tenebant videlicet Cethus. Gergeus. Amorreus. Chananeus. Ferezeus. Enetus. et Lebiseus. **N**omo igitur est egrotus. deus medicus. vicia sunt languores. petitones sunt placentus. dona sunt antidota. virtutes sunt sanitates. beatitudines sunt felicitates et gaudia. **H**oc septem vicia per septem petitones huius fugantur orationis. prout inferius ostendetur. **A**d orationis ergo ipsius expositonem veniamus. Et nota quod in quibusdam ecclesijs dum tunc septem petitones dicuntur. diaconus stat inclinatus. omunionem expectans. in quo significat apostolos. qui post mortem domini per septem ebdomadas. confirmationem spiritus expectauerunt. Subdiaconus vero quiescit. quod mulieres in sabbato que est dies septima siluerunt.

Pater noster et ceteri. Ordinem temporis ut permissum est in huius orationis expositone seruantes. a fine eius inicium sumamus versus principium ordine retrogrado procedendo. **A**lquidem homo multis malis circumdatus. primo petit literari a malo. **Q**uia vero sine temptatione non est vita hominis super terram. ideo liberatus a malo petit ut in temptationem non inducatur. **E**t quia dum in hac vita consistit semper est in quocunque peccato. **N**az si dicerimus. quia peccatum non habemus veritas in nobis non est ideo petit ut debita id est peccata sibi dimittatur. **C**um autem fuerit liberatus a malo cum vice et temptationes. cum debita fuerint ei dimissa. quod qui per se stare non potest necessarium est ei spiritus fortitudinis ne premium expectando deficiat. sed quod petit ut panis quotidianus sibi donet. **D**em de cum fuerit liberatus a malis. et roboratus in bonis petit ut fiat voluntas dei sicut in celo in terra. **E**t quoniam premissa in hac vita. perfecte fieri non possent. mox petit ut regnum adueniat. in quo nomen patris sanctificetur in celis. ut nunquam de cetero possit a sanctificationis gratia separari. **P**ostquam petitonem continuacionem premissemus ad eorum expositonem veniamus. **P**renotandum tamen est quod illud quod in oratione premittitur. videlicet. Pater noster qui es in celis. captatio benevolentie est ut iam dicetur. **N**on pater grece sed latine genitoz. **C**et sed teus pater a parentando siue perficiendo quod per eum omnia facta sunt. Deus autem et generaliter et specialiter et singulariter sed pater. Generaliter omnium per creationes. Specialiter iustorum per adoptionem. Singulariter Christi per generationem. per creatonem ut ibi. flecto genua mea ab te deum patrem omnipotentem a quo omnis paternitas in celo et in terra nominatur. Per adoptionem ut ibi. si vobis cum ficiens misericordia bona data dare filiis vestris. quanto magis pater vester de celo dabit vobis spiritum bonum. potentibus se. per generationem ut ibi. Nemo nunc filium nisi pater. et patrem nisi filius. et cui voluerit filium reuelare. Et per hoc quod dicit. Pater noster qui es in celis. de hoc tamen nos a vobis

videlicet a superbia. ne dicam pater mi quia si re
 putantes appriū quod est omne. et ab indignita
 te se ne reddamus indigni tanto patre qui cōsi
 stit in celis. Deus em̄ solius xp̄i pater est per na
 turam. cui soli cōpetit dicere pater mi. Fidelium
 autem est pater per graciā quib⁹ optat dice
 re. Pater noster. ille dicit. pater mi si possibile ē
 transfer a me calicem hunc. Itē dicunt pater mī
 qui es in celis sanctificetur nomen tuum. Et
 ipsem dicit Vado ad patrem meum et ad patrem
 vestrum. Neum quidam per naturam. vestrum
 per graciā. Mortatur etiam nos p̄ hoc ab duo
 sez ad seruandam graciā adoptatiōnis cum dicit
 Pater. et vniōnem fraternitatis. cum ait noster
 fursus per hoc q̄ dicit. pater. quod est nomen
 plū. notatur bonitas eius et ecclēsiae deuotō. q̄
 ipsum patrem appellat. per hoc vero q̄ dicit no
 ster. ostendit dilatatiō caritatis. Per hoc q̄ dicit
 in celis. id est in sanctis. quorum ouersatō a fece
 mundi remota est dei pietas designatur. Quia
 igitur captatio benivolentie in hac oratōne pre
 mittitur. Scienduz est q̄ benivolentia captatur.
 a tribus. scz a persona cognitoris. petitoris. et as
 sessoris. Cognitor est deus. Petitor est homo.
 Assessor est angelus. A persona cognitoris. cū
 ait pater. petitoris cum ait noster. assessoris cūz
 ait qui es in celis. id est in angelis vel in sanctis.
 De quibus habetur. Celi enarrant gloriam dei.
 Unde spes nobis tribuitur ut sanctos nos faci
 at. Vel in celis. i. in secreto maiestatis diuine. p̄
 quod datur fiducia obtinendi bonum occultum.
 quod oculus non vidit. nec auris audiuit nec in
 cor hominis ascendit. Dat ergo fiduciam impe
 trandi bonū. Unde nō dī. domine cui seruitur ei
 more. sed pater cui seruit amore. q. d. quia pater
 es vis. quia in celis es. potes ergo. libera nos a
 malo. Et nota q̄ celum dicitur a celato. qui a ce
 lat diuina serceta. vel a celitudine q̄ altius est
 terrenis rebus. Sed libera nos a malo. Triplex
 aut̄ est malū. a quo petim liberari innatū addi
 tum et inflctū. primum trahit sez originale.
 Secundum omittitur sez actuale. Tercium fu
 stinermus sez penale. Malum autem vitam p̄
 sp̄m timoris. Nam ut inquit scriptura. Timor
 do nini expellit p̄tū. Porro triplex ē timor. q̄
 cessamus a malo. Seruilis. incialis. et filialis.
 Timore seruili cessamus a malo. formidine pe
 ne. Timore filiali cessam⁹ a malo. amore iusticie.
 Inciali timore cessamus a malo. partim formidi
 ne pene. partim amore iusticie. Seruilis timor ē
 incipientium. Incialis proficiencium. Filialis p
 ficientium. Dicit ergo. sed lib. nos a ma. quasi d.
 Da nobis sp̄m timoris. et paupertatem sp̄us ut
 per sp̄m timoris vitemus mala. Per paupertatē
 sp̄us abdicemus bona. quatenus exclusis vicijs
 et ostentis terrenis habeamus eterna sez regnū
 celoz. quod lucifer et primi parentes per manē
 gloriam sive suverbiam amiserunt. Per hoc ers
 go q̄ se humiliādo petit liberari a malo. q̄d sit p
 donum timoris fugatur superbia. que opponitur

timori. et sic finis oratōnis concordat cūstī prim
 cipio. vbi ab humilitate contra superbiam ince
 pit vt p̄missum est. Et ne nos inducas intē
 tatōnem sez dyabolicam. Vota q̄ temptat nos de
 us. temptat homo. temptat dyabolus. Deus tē
 tat vt probet. homo vt sciat. dyabolus vt fallat.
 De primo legitur Temptauit deus abraham.
 De secundo. Tempta nos obsecro diebus tecē.
 De tertio. Cur sathanas temptauit cor tuum
 Porro duobus modis tempeamur interius
 p̄ delectatiōnem et exterius p̄ suggestionem.
 Interior temptatō parum efficit. exterior multū
 proficit si non consenciatur sed resistatur. Scrip
 tum est enim. Temptatō ws non apprehendat
 nisi humana. Fursus. beatus vir qui suffert tēp
 tatōnem. quia cum probatus fuerit accipiet co
 ronam vite. Cum ergo circa consenſum temp
 tamur ducimur in temptatiōnem. cum cōsentim⁹
 in temptatiōnem inducimur. sicut p̄scis ante cap
 turam in retñe ducitur. Cum autem inducitur
 capitū et teneat. tunc impletur quod iacobus
 apostolus ait. Temptatur autem vñus qui sqz a
 concupiscentia sua mala abstractus et illectus
 Hinc concupiscentia cum occiperit. parit p̄c
 catum. peccatum vero cum consumatum fuerit
 generat mortē. Verum cum ibem apostolus dia
 cat quia deus est interpretator maloz. Quid ē
 quod petimus ne deus nos inducat in temptatiō
 nem. Sed dicendum est q̄ deus quodammodo
 temptat. et quodammodo non temptat. temptat
 vt probet. Juxta illud. Proba me deus et tēpta
 me. non temptat vt fallat. Juxta illud. Deus ne
 minem temptat. Petimus ergo. ne nos deus in
 temptatiōnem inducat. id est ne permeteat induci
 quia sicut dicitur. Non est malum in cluitate
 quod deus non faciat. id est quod fieri non per
 mittat. Scriptum est enim. fidelis deus qui non
 patitur ws temptari supra id quod potestis. q̄ si
 dicamus. da nobis spiritum pietatis et mansue
 tudinem spiritus sue. ut per spiritum pietatis vi
 camus temptatiōnem exercendo nos pietatem.
 et per mansuetudinem spiritus vincamus iram
 non reddendo malum pro malo. Vincamus etiā
 iniudicaz que opponitur pietati. ut ita possideam⁹
 terram viuentium. quam per spiritum pietatis et
 per mansuetudinem spiritus obtinebam⁹. Nam
 pietas promissionem habet vite que nunc est et
 future. Et beati mites. qm̄ ipsi terra possidebunt
 Unde ps. Mansueti possidebant terram. et tele
 stabuntur in multitudine pacis. Dimitte nobis
 debita nostra. Debita dicuntur peccata. que
 nos debitores pene constituunt. Non enim hic
 agitur de debit⁹ penitenciarum sed offensaruz
 Tria autem sunt debita. que petimus nobis di
 mitti sez peccatum in deum patrem et proximuz
 et peccatum in nos. Unde peccauimus cum pa
 tribus nostris iniuste egimus. iniuste etatem feci
 mus. Peccauimus cum patri bus nostris in de
 um iniuste egimus in proximum. iniquitatem fe
 gimus in nosipso. Et quia peccauimus in deū.

Ideo petimus ut ipse dimittat n.d.n. quia peccatum in nos. ido petimus ut dimittat nobis debita nostra. q: peccatum in proximum. i. Sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Hoc pacto ergo et ea cōditōne nobis dimittunt. si nos debitoribus dimittamus. alioquin etiam dimissa reuocantur in debitum. Secundum illud euāgelium. Serue nequam omne debitum dimisi tibi. quoniam rogasti me. Nonne ergo oportuit et te misereri conseruo tuo. sicut et ego misericordia tuus et iratus dominus eius tradidit eum tortoribus. quo ad eum rediret vniuersum debitum. sic et pater meus celestis faciet vobis si non dimiseritis unusquisque fratri suo de cordib⁹ vestris. Ut ergo dominus euidenter ostenderet. q: nullus est tocius orationis fructus. nisi debitorib⁹ dimittamus. in fine eiusdem euangelij subiuxit ad omnia. Si dimiseritis hominibus peccata eorum dimittet vobis pater vester celestis peccata vestra. Si autem non dimiseritis hominib⁹ peccata eorum. nec pater vester dimittet vobis peccata vestra. Hoc ergo qui debitoribus non dimittunt hec oratione non professe videtur quimod videtur obesse. Nam qui sic petit sibi dimitti sicut debitoribus suis ipse dimittit. profecto si non dimittit ipse debitoribus. videtur petere. vt sibi non dimittatur. Sed queritur quid tenet ille dimittere qui nec satisfacere vult. nec veniam postulare. Sane distinguendum est inter perfectum et imperfectum. Is qui viam perfectōnis arripuit debet etiam non petenti veniam omnimode indulgere re. Unde in canone Innocencij legitur. Falsa est penitencia. si penitens offenso non satisfacit. aut si offendenti offensus non indulget. Qui vero nondum perfectōnis vrum assumpsit. tenetur quidem rationem cordis deponere. sed non tenetur satisfactōnem debitam condonare. Unde in canone Fabiani ita canitur. Si quis contristatus reconciliari noluerit fratri suo satisfaciēt eo qui contristauit acer rimis maceretur medijs usq: dum gratanti animo satisfactōnem recipiat. Quamq: omnes vniuersaliter teneamur diligere inimicos nostros benefacere his qui obrunt nos. et orare pro persequentibus et calumniis nos. Quia vero sunt culpe in quibus culpa est relaxare vmbictaz. et si peccatum in nos teneamur dimittere. peccatum tamen in deum et peccatum in proximum debet punire. Quis ergo laborans odio vel inuidia grauauit magis hac oratione qm iuuetur. nisi forte iam positum habeat dimittendi. Verum tamen non in sua quisque sed in tocius ecclesie videtur persona orare. Unde non dicit dimittete mibi debita mea. sicut et ego dimitto debitoribus meis. sed dicit. dimittete nobis debita nostra. sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Quidam etiam voluit illud ita intelligi. dimittete nobis et ib⁹ est sic dimittete nobis debita nostra. vt et nos dimittimus debitoribus nostris. quasi diceret. Da nobis donū scientiam luctum et virtutem. quatenq: tam nostra.

qm aliena peccata et gnoscamus et defleamus. vt nobis debita nostra dimittas. et sic consolatōnem habebimus aduersus inuidiaz. que facit hominem dolere de alieno bono. et aduersus iraz que est conteraria scientie. quia ira impedit amorem ne possit cernere verum. Per scienciam enim et luctum in presenti remissionem accipimus. et in futuro consolatōnē habebimus. Juxta quod legitur. A delicto meo munda me. quoniam iniquitate in meam ego cognosco. Et beati qui lument quoniam ipsi consolabūtur. Panem nostrū quotidianum et ceterum. In euāgelio Johannis. Domine semper da nobis panem hunc. Panis autem grece interpretatur latine omnis. Unde oramus et omnipotens pater omnem victum spiritualē et carnalem omni tempore nobis largire digneatur. Quinq: autem panes sunt nobis necessarij. In via quatuor et quintus in patria. Corporalis ab sustentatōnē. Spiritualis ad informatōnem. Doctrinalis ad eruditōnē. Sacramentalis ad expiatōnem. et eternalis ad fructōnē. De primo legitur. Non in solo pane vivit homo. De secundo. Amice accommoda mihi tres panes. De tertio. Venite comedite panem meum. De quarto. Qui panem domini manducat indigne reus erit corporis domini. De quinto. Ego sum panis vite viuus qui de celo descendit. Postqm eum fuerunt hominum peccata dimissa. necessarius est eius fortitudinis ut premissum est. ido dicit Panem nostrum quotidiam. id est nobis quotidie necessarium. aliquid quod nostrum esset nobis dare non posset. nisi prius desineret esse nostrum. Da nobis hodie. quasi diceret. Da nobis spiritum fortitudinis qui multiplici pane roborat animam. ne deficitiamus in presenti esuriēdo iusticiam. per quam expellentes accidiam et tedium de bono plena iusticia saturabimur in futuro. scdm illud. Beati qui esuriunt et sicciant iusticiam. quoniam ipsi saturabuntur. Mattheus dicit. Panem nostrum supersubstantiale. quod duobus modis potest intelligi. vel ut una sit dictio. Da nobis panem nostrum supersubstantiam. id est christum qui est supersubstantialis id est super omnem substancialm. scilicet creatam. qui panis ē in altari. Vel ut sint due dictōes. qsi da nobis panem nostrum. id est christum qui ē proprius cibis fidelium. et hoc super panem. id ē preter panem substancialem. id est necessarium ad sustentatōnē. quasi diceret. Da nobis vtrūqz panem sc̄ mentis et corporis. Lucas dicit. Panem nostrum quotidiam. quod tam de corporali. qm de sacramentali pane potest intelligi videlicet de viatico. Grecus habet epynsion quod in gola. quod interpretatur egregium vel peculiarem. Ob hoc forte Lucas videt mattheū dixisse segola. quod sonat peculiarem dixit quotidianū. Grecus autem interpres matthei. quia videt eum dixisse segola quod sonat egregium dixit epimētionem id est supsubstantiale. fiat voluntas tua.

¶ Oe regamus. ut quomodo angeli vel omnes sancti inculpabiles tuo seruunt. ita et nos absq; graui peccato illi seruamus in terra. Voluntas dei duplicitate intelligitur. scz et beneplacitum dei eternum. et signum beneplaciti temporal'. Beneplacitum dei eternum semper impletur. Unde et voluntati eius quis resistet. Et omnia quecunque voluit dominus fecit. Signa beneplaciti temporalis sunt quinque: preceptio. prohibito. permisso. consilium. et operatio. Vnde magna opera domini exquisita in omnes voluntates eius. Nec non semper impletur. sed ut impleatur oratur. Vnde dicitur. fiat voluntas tua. id est opere compleat quod precipis. quod consulis. quod suades. quod non sufficit voluntas nisi affit facultas. Sicut in celo et in terra. id est illi qui sunt in celo voluntatem eius faciunt. sic et nos in terra faciamus. Vel sicut in celo et in terra. id est sicut in angel' ita et in hominibus. vel sicut in prefectis. ita et in conuersis. vel sicut in christo ita et in ecclesia. vel sicut in mente. ita pariter et in carne. ut caro non concupiscat aduersus spiritum. secundum illud Cor meum et caro mea exultauerunt in deo viuum. quasi. d. Da nobis spiritum consilij ut faciamus voluntatem tuam maxime misericordiam que permitte avariciam. quatenus misericordiam consequamur. sedm illud. Beati misericordes. quoniam misericordiam consequentur. Sicut enim avaricia consistit in acquirendo et retinendo. ita misericordia consistit in dando et dimittendo. Quius pietatis et aliarum duas impletum inchoatur in via et consumatur in patria. ubi nol velle poterimus. nisi quod deum velle sciemus. tunc diligemus deum ex toto corde. et ex tota mente. et ex tota anima. Et ex corde id est intellectu diligimus filium totum id est sine errore. Ex mente. id est memoria diligimus patrem. tota. id est sine obliuione. Ex anima. id est voluntate diligimus spiritum sanctum. tota id est sine contrarietate patrem poteremus. filium sapientiam. spiritum sanctum bonitatem. Adueniat regnum tuum. Hoc rogamus ut semper Christus regnet in nobis et non peccatum ut nos paratos inueniat quando animam a corpore iubebit exire. Regnum autem dei dicitur et militans ecclesia. quia regitur. et triumphat ecclesia quia regnat. Item regnum dei dicitur a gratia fidei et gloria spei. Rursum regnum dei dicitur et intellectus scripture et locus patrie. De regno militantis ecclesie scriptum est. Ex bunt angeli messores et colligent de regno eius omnia scandala. De regno triumphantis ecclesie reperiuntur. Venient et recumbent cum Abraham. Iacob et Iacob in regno celorum. De regno fidei dicit scrip tura. Regnum dei intra nos est. De regno spei dicit dominus. Precipite regnum. quod vobis paratum est ab origine mundi. De regno scripture legitur. Afferetur a vobis regnum dei. et dabitur genti facienti fructus eius. De regno patris eorum. Sed etiam ipse Christus dicitur regnum

dei. sedm illud. Si ego in dignitate dei mea profecto venit in vos regnum dei. Adueniat igitur regnum tuum. id est adueniat regnum ad regnum militans videlicet ad triumphans. Vel regnum tuum adueniat. id est ad videndum te veniat. ut regnum fidei ab regnum transeat specie quoniam hoc est vita eterna. ut cognoscamus te solum. verum deum et quem misisti iste sum Christus. quasi diceret. Da nobis spiritum intellectus. quo mundati corde intelligamus te in presenti regnante per fidem. ut in futuro videamus te regnante in nobis per spem. Tunc cognoscemus si ceteri et cogniti sumus. videntes nunc quasi per speculum in emagine. sed tunc facie ab faciem eius videbimus deum deorum in sion. Quod est contra gulam. De qua propterea. Vnum inquit et ebrietas aufert cor. Per intellectum enim definit homo carnaliter vivere. Vnde Hier. Ama scientiam scripturarum et carnis via non amabis. Sanctificetur nomen tuum. Hoc rogamus ut nos sancti simus et iusti. et rededamus a malo et semper faciamus bonum. Et nota quod nomen patris quatuor modis sanctificatur in filiis. duabus in via et duabus in patria. In via per efficiemus et perseveranciam. In patria per consummatum et effectum. In via namque nomen patris sanctificatur in filiis quando sanctificatus effectum operatur in eis. Vel quando sanctificatio quam accepimus. in nomine patris. perseverat in illis. In patria vero nomen patris sanctificatur in filiis. quia sanxitur et confirmatur in eis. ut nunquam possint a filiis separari. hic est quasi mobile nomen patris in filiis. Nam et iudas quandoque fuit filius. quandoque non fuit. Pro qua possibiliter mouendi dixie apostolus. Caviglio corpus meum et in servitatem redigo. ne forte cum aliis predicatorum ipse reprobus efficiar. Ibi quod nomen patris sanctificatur in filiis. quia ibi tales sunt filii in quibus pater sanctus appetet. tunc erunt manifesti qui nunc sunt occulti sedm illud. Nos insensati vitam illorum estimavimus. insaniam et finem illorum sine honore. et ecce quod oportet inter filios dei et inter fratres illorum est. Dicit ergo sanctificetur nomen tuum. q. d. Da nobis spiritum sapientie. put dicit a sapientia ibi est iocunditatem eternam ut gustemus quoniam suauis est dominus generans in nobis pacem. i. motuum interiorum quietem ut caro nostra non occuparet aduersus spiritum qui non est pars ossibus meis a facie peccatum meorum ut ita sanctificetur nomen tuum. i. pater in filiis quatenus in presenti difficile. i. futuro nequaquam a filiis separabitur. Quod est manifeste contra luxuriam. qua qui laborat non iocundatur in deo. pacem mentis non habet filius dei non est sed iumento assimilatur. quia quasi iumentum in suo stercore oportescit. gustato enim spiritu despit omnis caro. In fine dominice orationis ratione amen quod ad omnes petitiones referratur. Ebreus autem ponit in fine unum ex his tribus. amen. fela. salem. que sonant vere semper pacem. De amen.

dictum est sub titulo. de salutatōne ad populū. Licet autem amen quandoq; affectum optantis exprimat hic tamē oclusionis affirmatōnē ostēdit. Vnde glo. Math. vi. amen significat in his omnibus petitōnibus indubitanter a domino tribui quo d petiē. si vltimē cōditōnis pactū seruauerimus. Vnde subdit si dimiseritis tē. Et ideo amen hic nō a populo. vel clero. sed a sacerdote profertur. Cum em̄ ipse sit mediator inter deum et hominem. qz e us est vota populi deo offerre. et ipsius voluntatem populo renūciare. sicut legiēt. Exo. xix. Magis congruit illud a sacerdote proferri. a quo uenit petita a domino fuisse cōcessa affirmari qz a populo cui h̄ renūciatō ipso mediante fieri debet. In alijs vero oratōnib⁹ q in offi cō ecclesiastico dicunt. Amen pocius exprimit affectum optantis. qm oclusionem affirmantis. ideoq; in illis congrue pferē a populo. a quo optatur qd illis a sacerdote orante postulatur. Profert tamen hic sacerdos amen sub silēcio. Primo in signum q dominus vult orantes latere q a domino exauditi sint ne postmodū te pescant Secundo. q si alte pferret amen quo affirmat oratōnem dominicā exauditam esse iudicari posset psumptō t qdā ostentatō sacerdotis.

**Tercia pars missae de silencio
post dominicam orationem.**

Tercia pars missae incipit in hac oratione. Libera nos q̄s domine. tē. Que oratio dicit embolisinus v̄ supererescēcia. eo q̄ nihil in ea petitur quod in p̄cedenti dominica oratōne petitū nō fuerit. nec tam superfluīt. qm̄ est repetitō t expositō nouis simo petitōnis illius. Illa enim dicit. Libera nos a malo. ista dicit. Libera nos q̄s. tē. Et subdit. a quibus malis sc̄z p̄nitibus. preteritis t futuris. Et subdiēt etiam transitus ad oratōnem p̄ pace. ibi. Intercede tēte beata. tē. Vel dicit sup̄ex crescēcia. quia in primitiva ecclesia multo tempore dicta non fuit. Et nota q̄ duplex est embolisinus. vice quotidianus t annuus. Quotidianus ē tec oratio. Cum em̄ amen sit finis dominice oratōis et illud reseruatur sacerdoti a clero dicente. Sz libera nos a malo vt premissum est. patet q̄ tec oratio intelligitur embolisinus non solum quotidianus. verū etiam dominice oratōnis. Embolisinus etiam quotidianus sunt p̄fatōnes. vt rete dignum. tē. Et cōmunicantes. t hanc igitur oblationem tē. Te igitur clementissime pater. Annus vero embolisin⁹ est secratō olei infirmorum. De qua dicetur in sexta parte sub titulo. de cena domini t benedictō vuaz t agni pascalis t h̄mōi. t etiā frugū t fabarū primarū. q̄ ex institutōne euthiciani pape sup̄ altare bene dicunt. Embolisin⁹ finito nō cōcludit. Per dñm h̄c em̄ est embolisin⁹ t p̄fatōnum dñuetudo. h̄ ei cōtinuat̄ oratō. Da p̄picius pacem tē. Da pacem inqm̄ pectoris vt sim⁹ a peccato liberī. Da

pacē tpiis vt simus ab omni perturbatōne securi. Vlocet em̄ infirmis perturbatio. t ecce qm̄ apte enobatur. a quibus malis erui deprecemur. Dec autem oratio. libera nos tē. sub silencio dicitur prout dictum est sub ti. de pater noster. si p̄ vero Oremus preceptis. quod silencium significat sabbatum quo corpus domini in sepulcro quieuit. Tunc em̄ nullus fitem predicauit. Vnde Luca testante. Mulieres que parauerant vngēta sabbato quidem filuerunt sc̄m mandatū legis xp̄us tamē nō filuit ymo ipse qui sc̄bz carnem in sepulcro quieuit sc̄m animā descendit ad inferos. vt forcior sup̄ueniens sup̄aret fortē armatū. ad quod significādū ecclēsia romana dicit ipsam oratōnem alta vocē in die parasteue. Et mediolanē semp. t tunc momordit infernum ducentes fucos r̄iectos de lacu r̄binen erat aqua. liberans eos de malis preteritis presentibus t futuris. t dans eis perpetuam pacem in qua sunt semp. t a peccato liberi t ab omni perturbatione securi. Vnde de hoc lacū liberari se t totam ecclēsiam. orat presbiter. d. Libera nos tē. Et quia nos indigni sumus veniam de preteritis. t de presentibus atq; futuris cautelā p̄mereri. nisi nob̄ donec̄ oratōne beatē virginis. t beatoz petri et pauli atq; andree. t alioz factoz. Ideo hic eos in nostrū patroclīmū inuocamus. Ab impletā ergo pacis graciā importat̄ mater salomonis id ē viri pacifici. t michael nuncius pacis. t baptista preco pacis. t tres apostoli testes pacis et nō plures. q̄ i cre duoz vel triū testiū stat omne verbum. Primus ergo orauimus vt liberaremur a malis. nunc vero pro pace orāmus. Fūsus licet omnes apostoli superius fuerūt p̄p̄ au toritatem apostolatus numerati. in hac tamē oratōne que tridū quod dominus in sepulcro iacuit designat tres rep̄unt. t sp̄aliter isti tres. ppter aliquas eoz p̄rogatiuas. vicez ppter pri uilegiū p̄rogatiue dignitatis quo ad petrū. ppter privilegiū p̄dicatōnis. t immensi laboris quo ad paulū. t ppter privilegiū nimiū cōcupite crucifixionis quo ad andream. Adhuc in hac oratione est intentō. inuocare non solum apostolos rerum etiam omnes sanctos. qui per triplicem statum distingūntur. sicut t omnes qui sunt in militante ecclesia. aut em̄ fuerunt vel sunt in statu cōiugali. qui per petrum. aut in statu cōemine. creditur in viruali statu fuisse. aut in statu virginali. qui per paulum designatur. ab quem statum etiam angeli reducunt. quia virginitas soror est angeloz. t te beata maria etiam filiatio tanq; de porta misericordie. Postremo nota. q̄ post secretam tria dicuntur ad misteriū cōsecratōnis corporis domini perficēndi videlicet preceptis salutaribus. t oratio dominica. t tec̄ oratio. Libera nos q̄s. t hoc propter tres dies. quibus domini corp̄s iacuit in sepulcro. siue propter triplicem legem. scilicet naturalem. mosaycam. et euangelicam.